

การปฏิบัติเพื่อผู้อื่น

พุทธศาสนาของพระนชิเร็น ไดโชนิน ได้เน้นย้ำถึงแนวทางในการปฏิบัติ สองประการคือ การปฏิบัติเพื่อตนเองและการปฏิบัติเพื่อผู้อื่น การปฏิบัติเพื่อตนเองนั้นคือการสวดท่อง นัม เมียวโฮ เร็งเง เคียว เพื่อให้ได้รับสติปัญญาและความสุขในขณะเดียวกันก็เอาชนะชะตากรรมชั่วและความเชื่อผิดๆ การปฏิบัติเพื่อคนอื่นหมายถึงการแบ่งปันพุทธศาสนา ซึ่งก็คือ การช่วยเหลือผู้อื่นให้เข้าใจถึงพลังของพุทธศาสนาของพระนชิเร็น ไดโชนิน เราสามารถทำได้โดยการสวดมนต์เพื่อความสุขของพวกเขา ให้กำลังใจในการปฏิบัติศรัทธาและช่วยจัดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับพุทธศาสนาและการดำเนินชีวิต

สองทางแห่งการปฏิบัติต่างก็มีความสำคัญซึ่งกันและกัน ยิ่งพวกเรามีความสุขเท่าไรก็ยิ่งทำให้ผู้อื่นอยากรู้จักพุทธธรรมมากขึ้น และยิ่งเราช่วยให้ผู้อื่นปฏิบัติมากเท่าไร ก็จะแปลเปลี่ยนเป็นความศรัทธาที่เข้มแข็งและความสุข

ประธานองค์กรเอสจีไอ อ.อิเคดะกล่าวว่า “เมื่อเราเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบและดูแลผู้อื่น นั่นคือการช่วยให้ผู้อื่นดึงเอาพลังชีวิตออกมาได้ พลังในการดำเนินชีวิตของเราเองก็จะเพิ่มขึ้น หากเราช่วยให้ประชาชนสามารถแผ่ขยายสภาพชีวิตของพวกเขาได้ ชีวิตของเราก็จะกว้างขวางขึ้นเช่นกัน นี่คือความหัตถ์ศรัทธาของวิถีทางแห่งพระโพธิสัตว์ การกระทำเพื่ออนุภพของผู้อื่นไม่สามารถแยกออกจากการกระทำเพื่อตนเองได้” (ปัญญาแห่งสังฆธรรมปฐกฐิกสูตร เล่ม 4 หน้า 181)

พุทธศาสนิกาย มหายานมีทรรคนะในการเผยแผ่โดยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติและการกระทำด้วยความเมตตากรุณา พระนชิเร็น ไดโชนินได้เน้นย้ำอย่างหนักแน่นในการสอนกฎแห่ง “นัม เมียวโฮ เร็งเง เคียว ให้แก่ผู้อื่น ว่า “ด้วยเหตุนี้ ไม่ว่าใครก็ตามที่ได้มาเป็นลูกศิษย์ของอาตมานชิเร็นบนรากฐานแห่งความเชื่อมั่น ควรจะตระหนักถึงปัจเจกสัมพันธแห่งชะตากรรมอันลึกซึ้ง พวกเขาจะร่วมกับอาตมาและเผยแผ่สังฆธรรมปฐกฐิกสูตรเช่นเดียวกับอาตมา”(“จดหมายตอบ จะกุนชิโบ” ธรรมนิพนธ์ของพระนชิเร็น ไดโชนิน เล่ม 1 หน้า 994)

การเข้าใจในช่วงเวลาและสถานที่

พระนชิเร็น ไดโชนิน มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาและสถานที่ซึ่งการสอนพุทธศาสนาถูกตีความอย่างผิดๆและบิดเบือน ด้วยเหตุนี้ท่านจึงอธิบายการปฏิบัติเพื่อผู้อื่น โดยการใช้ภาษาญี่ปุ่นว่า “ซาซุบุซุ” ด้วยความเมตตากรุณาที่ต้องการชี้ให้เห็นถึงความไม่ถูกต้องที่จะนำไปสู่ความทุกข์ และสอนประชาชนด้วยพุทธศาสนาที่ถูกต้องเพื่อการบรรลุพุทธภาวะ ตรงข้ามกับคำว่า “โซจู” คำที่อธิบายการเผยแผ่ธรรมให้ลุล่วงด้วยอย่างค่อยเป็นค่อยไปและมีเมตตาโดยมีได้มุ่งประเด็นไปที่ความเชื่อที่ผิดหรือการยึดติดในความผิดพลาด

วิธีใดที่ควรใช้ พระนชิเร็น ไดโชนินชี้ให้เห็นว่าขึ้นอยู่กับช่วงเวลา และประเทศที่ซึ่งเหมาะแก่การเผยแผ่พุทธศาสนา ท่านกล่าวว่า “เป็นความผิดพลาดสำหรับการปฏิบัติ ซาซุบุซุ ในช่วงเวลาที่ใช้การ โซจู ในขณะเดียวกันก็เป็นการไม่ถูกต้องในการปฏิบัติ

โซจู เมื่อการ ซาซุซุ เหมาะสมกว่า เพราะฉะนั้น เป็นสิ่งแรกที่ต้องกำหนดไว้ ไม่ว่าจะช่วงเวลาปัจจุบันนี้จะเป็นเวลาสำหรับ การ โซจู หรือการ ซาซุซุ” (บทสนทนาระหว่างนักปราชญ์และชายผู้ใจเขลา” ธรรมเนียมของพระนิชิเร็นไดโชนิน เล่ม 1 หน้า 126)

ท่านยังระบุธรรมชาติของประเทศที่คำสอนได้รับการเผยแพร่ โดยกล่าวว่า “อย่างไรก็ตามในสมัยธรรมปลาย ทั้ง การโซจูและ ซาซุซุ จะต้องถูกใช้ ที่เป็นแบบนี้ก็เพราะมีประเทศอยู่ด้วยกันสองแบบ ประเทศที่ความชั่วร้ายไม่มีผล กับประเทศที่จ้องจะทำลายพุทธธรรมตลอดเวลา(“เปิดดวงตา” ธรรมเนียมของพระนิชิเร็นไดโชนิน เล่ม 1 หน้า 285)

ท่านอธิบายต่อว่า “เมื่อประเทศเต็มไปด้วยประชาชนที่ชั่วร้าย ปราศจากสติปัญญา เมื่อนั้น โซจู จะเป็นวิธีแรกที่จะใช้ได้ เช่นที่ บรรยายไว้ในบท “การปฏิบัติอย่างสันติ” แต่หากเป็นเวลาทีประชาชนทั้งหลายเกิดความหลงผิด ละทิ้งธรรมะ เวลานั้น การ ซาซุ ซุต้องมาเป็นอันดับแรก เช่นที่บรรยายไว้ในบท “จงอย่าดูหมิ่นธรรม” (ธรรมเนียมของพระนิชิเร็นไดโชนิน เล่ม 1 หน้า 285)

พระนิชิเร็นได้พิสูจน์ให้เห็นถึงการพิจารณาความเป็นจริงในประเทศญี่ปุ่น โดยเรียกร้องให้หักล้าง ความเชื่อผิดๆและการให้ร้าย ต่อคำสอนที่ถูกต้อง ท่านพยายามชี้ให้เห็นความผิดพลาดของผู้ที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จในการครอบครองวัดในสมัยนั้น ที่สอนว่า ปุถุชนธรรมดาไม่สามารถบรรลุพุทธภาวะได้ในชาตินี้

ท่านระบุว่าในสมัยธรรมปลายซึ่งเป็นเวลาที่การดูหมิ่นธรรมทวีความรุนแรงขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเวลาที่เหมาะสมในการ ซาซุซุ แต่ จากข้อความที่กล่าวไว้ด้านบน ท่านยังสอนด้วยว่า สำหรับในประเทศที่ประชาชน ไม่ได้มีการดูหมิ่นธรรมหัตถ์จรรย้อย่างเขา เป็นเอาตาย การเผยแพร่ธรรมก็ควรทำให้สำเร็จโดยไม่ทำการวิพากวิจารณ์วัฒนธรรมความเชื่อในศาสนาดั้งเดิมของประชาชน เหล่านั้น

พระนิชิเร็นเอง ได้เรียกร้องเรื่องการตีความที่ผิดพลาดในพุทธศาสนา และคณะสงฆ์ที่ชักนำประชาชนไปในทางที่ผิดจากการ ตีความแบบนั้น ด้วยการกระทำเช่นนี้ ท่านได้ก่อตั้งคำสอนที่ถูกถ่วงแท้จริงเพื่อนำพาประชาชนไปสู่การบรรลุพุทธภาวะใน สมัยธรรมปลาย เพื่อสานต่อเจตนารมณ์อันเปี่ยมไปด้วยความเมตตาของพระนิชิเร็น ปัจจุบัน สมาชิกองค์กร เอสจีไอหลายคน ก็กำลังพยายามพิสูจน์พลังแห่ง นัม เมียวโฮ เร็งเง เคียว ผ่านการปฏิบัติตน และตัวอย่างหลากหลายจากผลบุญที่ได้รับ รวมทั้ง สอนให้ผู้อื่นได้รับผลบุญจากการปฏิบัติพุทธธรรมที่ถูกต้องอีกด้วย

พระนิชิเร็น ไดโชนิน อาศัยอยู่ในประเทศแห่งพุทธศาสนา ในช่วงเวลาที่มีการสับสนในคำสอนของพุทธศาสนากลายเป็นความ รุนแรง มีเพียงการเผชิญหน้าโดยตรงกับความสับสนวุ่นวายและการปฏิเสธความเชื่อผิดเท่านั้น ท่านจึงก่อตั้งคำสอนที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพที่สุดในการเปลี่ยนความทุกข์ของประชาชนในสมัยธรรมปลายขึ้นมา

ทุกวันนี้ พวกเราปฏิบัติ พุทธศาสนาอยู่ในสังคมโลก บ้านที่มีความหลากหลายทางศาสนา แนวความคิดและอุดมการณ์ ใน หลายประเทศความเข้าใจในเรื่องของพุทธศาสนายังมีน้อยมากและจำนวนหนึ่งก็ยึดติดกับคำสอนพุทธศาสนาที่ผิดๆ แทนที่จะ ได้เคียงหลักในคำสอนของศาสนา พวกเราชาว เอสจีไอ ควรจะเผยแพร่พุทธศาสนา ด้วยการเข้าหาประชาชนด้วยการสนทนา

เกี่ยวกับผลบุญจากการปฏิบัติศรัทธาในพุทธศาสนา กระบวนการปฏิบัติชีวิตมนุษย์ มนุษยธรรม และยึดมั่นในหลักการอันเป็นพื้นฐาน

อย่างไรก็ตามการปฏิบัติของเราต่อคณะสงฆ์และคำสอนของนิคายนิชิเร็นโซชู เป็นกรณียกเว้น เนื่องจากพวกเขาบิดเบือนและทำลายคำสอนของพระนิชิเร็นอย่างร้ายกาจ และยังตั้งใจใส่ร้าย เอสจีไอ องค์กรที่ เผยแผ่และปฏิบัติในคำสอนที่ถูกต้อง โดยไม่มีหลักฐานใดๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นมากที่เราจะต้องจัดการแก้ไขความเชื่อที่ผิดๆของพวกเขา

การแบ่งบันพุทธศาสนาจำเป็นต้องมีความกล้าหาญ

การถ่ายทอดพลังและปรัชญาของพุทธศาสนาของพระนิชิเร็นให้กับผู้อื่นต้องใช้ความกระตือรือร้น ความอดทนและการสนทนาอย่างมีเมตตา เมื่อหัวใจของประชาชนเปิดกว้างอย่างมีคำถาม ในความเชื่อและข้อสงสัยของเขา พวกเขาจะสามารถพิจารณาได้ลึกซึ้ง สามารถเติมเต็มหนทางแห่งชีวิตได้มากขึ้น ขั้นตอนนี้มีได้เกิดขึ้นจากการถกเถียงหรือความขัดแย้ง

ประธานองค์กร อ. อิเคดะ อภิปรายความหมายที่พระนิชิเร็น ไดโชนินเขียนไว้เกี่ยวกับ “การหักล้างศัตรูของสังฆธรรมปุลนทริกสูตร” (“การปฏิบัติตามคำสอนของพุทธศาสนา” ธรรมนิพนธ์ของพระนิชิเร็น ไดโชนิน เล่ม 1 หน้า 394) “บางครั้ง แค่เพียงบอกกล่าวประชาชนเกี่ยวกับแก่นแท้ของพุทธศาสนาอาจเป็นการปกป้องทำให้พวกเขาแข็งแกร่งขึ้นจากความหลงผิด จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมเราจึงจำเป็นที่จะต้องมีความอดทนในการสนทนาเพื่อ ทำให้ความจริงกระจ่างชัดและช่วยให้พวกเขาารู้ตัว แน่นนอนที่สุด เมื่อประชาชนเกิดความหลงผิดจะก้าวร้าว พวกเขาจะมีปฏิกิริยาต่อต้านโดยการด่าทอต่อว่า ใส่ร้ายพวกเขาและพุทธธรรม จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นในการปฏิเสธข้อกล่าวหา และอธิบายให้พวกเขาู้ว่ามีความเชื่อที่ผิด(Living Buddhism หน้า 40 ฉบับเดือนตุลาคม 2003)

อาจารย์เสริมต่อว่า “แต่แน่นอนที่สุดการหักล้าง ไม่ได้หมายถึงการต่อสู้ทะเลาะวิวาท การตะโกนใส่กัน หรือใช้ให้ผู้อื่นกระทำการแทนที่จะใช้วาจาดีปฏิบัติ นี่เป็นสิ่งที่ชัดเจนว่าอะไรถูกอะไรผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มันหมายถึงการยืนยันว่านี่เป็นคำสอนที่ถูกต้องเพียงแค่บ่งชี้ว่ามีบางสิ่งบางอย่างไม่ถูกต้องนั้นไม่เพียงพอ คนที่คุณกำลังพยายามจะโน้มน้าวจิตใจจะไม่ถูกชักจูงเลย มีเพียงการระบอบอย่างชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น ที่เราจะสามารถเปิดทางให้ประชาชนมีก้าวแรกแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิต”

ผู้คนจำนวนมากในปัจจุบันคิดว่า พวกเขาเป็นคนที่ไม่เชื่อในศาสนา และกำลังสับสนเกี่ยวกับการมีชีวิตที่ดีที่สุด หรือยึดมั่นในความเข้าใจผิดว่าอะไรคือสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต พวกเขาพบว่าเป็นไปไม่ได้เลยที่จะเคารพตัวเองหรือแม้กระทั่งผู้อื่น พระมหาธรรมจารย์เต็งเงียวกล่าวว่า “ จงละทิ้งความตื่นเงินและแสวงหาหนทางแห่งการเป็นบุคคลที่กล้าหาญ” (บทกวีทำนายของพระพุทธรูป,ธรรมนิพนธ์ของพระนิชิเร็น ไดโชนิน เล่ม 1 หน้า 402) ดังนั้นในการปฏิบัติเพื่อผู้อื่นคือ เราต้องมีเป้าหมายในการสร้างแรงบันดาลใจ ให้เกิดความกล้าหาญที่แท้จริงขึ้นในจิตใจของผู้อื่น นั่นหมายถึงพวกเขาจะสามารถรวบรวมเอาความหมายที่ลึกซึ้งเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตตัวเองได้

เพื่อให้การสนทนาบรรลุผล เราต้องมีความกล้าหาญเช่นเดียวกับ มีความสามารถที่จะอธิบายพุทธธรรมของพระนชิเร็น ไดโช นิน อย่างมั่นใจ ทำให้ผู้อื่นเข้าใจและคล้อยตาม พวกเราต้องรู้สึกห่วงใยในความสุขของผู้อื่นอย่างจริงจังและมีความมั่นใจใน ธรรมที่ศจรรยโดยไม่มีเงื่อนไข

จวบจนวันสุดท้าย พระนชิเร็น สอนให้พวกเราเห็นถึงความสำคัญของการปฏิบัติและศึกษา สำหรับการสวดท่อง นัม เมียวโฮ เร็ง เง เคียว เพื่อความสุขของตนเองและเพื่อผู้อื่น การสวดมนต์ด้วยความจริงใจและช่วยบรรเทาความทุกข์ของผู้อื่น จะเป็น เหตุแห่งการมีสภาพชีวิตพุทธะ ที่สามารถดูเาความกล้าหาญ สติปัญญาและความเมตตากรุณา ออกมาจากชีวิตของเรา ใน ขณะเดียวกันก็อดกลั้นต่ออิทธิพลของความหึงเะโสและความเห็นแก่ตัวของตนเอง การศึกษาก็เช่นกันจะทำให้ความมั่นใจ และความสามารถในการบรรยายพุทธธรรมของเราให้กับผู้อื่นเพิ่มมากขึ้น

หากไม่มีการปฏิบัติเพื่อผู้อื่นเราจะไม่สามารถ ปฏิวัติชีวิตของเราได้สำเร็จ ถึงแม้ว่าเราจะมี การต่อสู้ในการปฏิบัติเพื่อตนเองก็ ตาม การปฏิบัติเพื่อผู้อื่นจะเป็นพลังจากส่วนลึกและเป็นแหล่งผลบุญอันไม่มีขอบเขตจำกัด